

Mel. Vor Fader udi Himmerig

1 Så sandt jeg lever, siger Gud,
Jeg ingen synder støder ud
Fra salighed, men gerne vil,
At han forlader syndens spil,
Bodfærdig vender sig til mig,
Og lever så evindelig.

2 Det ord betænk, o menneske!
Fortvivl ej i din fristelse.
Du finder her en kraftig trøst,
Som lindre kan al Sorg og Brøst;
Gud selv i Ordet den besvor,
Du salig er, om du den tror.

3 Dog vogt dig vel for sikkerhed,
udsæt ej din bodfærdighed,
Tænk ej: Jeg først vil synde ud,
Og når da kommer dødens bud,
Vil jeg og Jesus kalde på,
Så skal hans nåde åben stå.

4 Gud har dig nåde lovet vist
Ved verdens frelser Jesus Krist,
Dog har han ej forsikret, at
du leve skal i denne nat;
Du ved, du går al kødets vej,
Men dødens time ved du ej.

5 Nu lever du, brug denne tid!
Hvem ved, om du ser morgen blid;
Den, som i dag er sund og rød,
Er tit i morgen bleg og død,
Dør du i ubodfærdighed,
Dig helvede er vist bered.

6 Hjælp, o min Jesu, hjælp du mig,
At jeg må blive fast ved dig
Og altid stå på troens pagt
Mod sikkerhed og lysters magt!
O Gud, gør mig her vel bered
At bo hos dig i evighed!

J. Heermann